

Gavėnia, atgailos metas

Artėti prie Dievo, vadinasi, būti pasirengus iš naujo atsiversti, iš naujo pasitaisyti, atidžiai klausyti Jo įkvėpimų – šventų troškimų, kuriuos Jis sudaigina mūsų sielose, – ir įgyvendinti juos. (Kalvė, 32)

kovo 5 d.

Prasidėjo Gavėnia: atgailos, apsivalymo ir atsivertimo metas. Atsivertimas nėra lengvas uždavinys, bet ir pati krikščionybė nėra lengvas kelias. Neužtenka, metams bėgant,

tik lankytis Bažnyčioje. Turbūt kiekvienas krikščionis prisimena savo išskirtinį pirmąjį atsivertimą, kai aiškiai suprato visa, ko iš jo prašo Viešpats. Šis pirmasis atsivertimas yra labai reikšmingas, bet vėlesni atsivertimai būna ir sunkesni, ir gal net svarbesni. Kad palengvintume malonės veikimą per šiuos vėlesnius atsivertimus, turime išlaikyti savo sielą jauną, šauktis Viešpaties, mokėti Jo klausytis ir, supratę, kas buvo ne taip, prašyti atleidimo.

Invocabi me et ego exaudiam eum – skaitome šio sekmadienio liturgijoje: kas manęs šauksis, jo išklausysiu, sako Viešpats. Apmąstykite nuostabų Dievo rūpinimąsi mumis: Jis visuomet pasirengęs mus išklausyti, Jis nuolat budi laukdamas žmogaus žodžio. Jis girdi mus visada, tačiau ypač dabar, kai mūsų širdys gerai pasirengė ir apsisprendė apsivalyti. Jis girdi mus. Jis neatstumia

„graudžios ir nuolankios širdies“
prašymo. (Kristus eina pro šalį, 57)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/gavenia-atgailos-metas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/gavenia-atgailos-metas/)
(2025-08-08)